

Stolthet och fördomar

Upplevelser av hur det är att vara ung i Herrgården

Emma Grönwall
Annie Persson

Socialhögskolan vid Lunds universitet.
SOLX64
Ht-07

Handledare:
Maria Bangura Arvidsson

Abstract

Author: Emma Grönwall, Annie Persson

Title: Pride and prejudices. Experiences of being young in Herrgården.

Supervisor: Maria Bangura Arvidsson

Assessor: Bodil Rasmusson

The purpose of this essay was to investigate the experience of being young and living in Herrgården in Rosengård, Malmö, from the aspects of six adolescents, two police officers, one social worker and one youth leader; and also what the cause is according to them, of disturbances arousing like those in the spring of 2007. At this moment there were antagonisms between adolescents and policemen. The research was performed with a qualitative method based on partly structured interviews. Four kinds of main themes were notable from the interview results. Those were: Growing up in Herrgården, Other peoples' view of Herrgården, Identity and Causes of the disturbances. The housing area Herrgården is a constant subject for media news watch and average people tend to generalize their opinions based on what they hear and read about Herrgården primarily from television and newspapers. The adolescents in the essay expressed their affection for their neighbourhood at the same time as they fought the prejudices coming from media. The interviewed persons working in the area described the situation of the young people as characterized by social problems and lack of integration. The adolescents explained the disturbances in the area mainly as a result of shortage of leisure-time activities. The policemen, the social worker and the youth leader gave the discontent and frustration of lack of recourses in general among the dwellers, as a cause of commotions.

Keywords: Adolescents, Ethnicity, Rosengård, Media, Identity.

Nyckelord: Ungdomar, Etnicitet, Rosengård, Media, Identitet.

Innehållsförteckning

Förord	1
Introduktion	2
Problemformulering	2
Syfte	3
Frågeställningar	3
Metod	4
Metodval	4
Urval och avgränsningar	5
Etiska överväganden och andra svårigheter	6
Generaliserbarhet och tillförlitlighet	7
Tillvägagångssätt och bearbetning av materialet	9
Disposition	9
Tidigare forskning	10
Identitet	10
Invandrarungdomar och integration	11
Rosengård i media	12
Teoretiska utgångspunkter och begrepp	13
Interaktionism	13
Grupper	15
Rasifiering	16
”Blaming the victim”	16
Analys av empirin	17
Att växa upp i Herrgården	17
Andras syn på Herrgården	21
Identitet	24
Orsaker till oroligheter	27
Avslutande diskussion	34
Sammanfattade slutsatser	34
Egna reflektioner	35
Referenslista	38
Bilaga 1	40
Bilaga 2	42

Förord

Vi vill rikta ett varmt tack till alla våra intervjupersoner på Rosengårdsskolan i Herrgården, de poliser och den fritidsledare som har ställt upp och således bidragit med ovärderlig information till denna uppsats. Ett särskilt tack till socialarbetaren som hjälpte oss att komma i kontakt med ungdomarna. Vi vill även rikta ett stort tack till vår handledare Maria Bangura Arvidsson för många goda råd och värdefullt stöd under vårt arbete med uppsatsen.

Introduktion

PROBLEMFORMULERING

Lastbil in i viadukt vid Rosengård [3 december 2007]
Anlagd brand i garage i Rosengård [30 november 2007]
Bråk föregick svår misshandel [28 november 2007]
Storfamilj får gå före i bostadskö [26 november 2007]
Smitningsolycka vid Rosengård [23 november 2007]
Påkörd bilist blev misshandlad [10 november 2007]
Källarbrand i två förråd [8 november 2007]
Cykelrånare tog jacka [7 november 2007]
Kvinna rånedes på Rosengård [5 november 2007]
Ett annat Rosengård i skolmusikal [25 oktober 2007]

Vid en sökning på "Herrgården Rosengård" på Sydsvenskans hemsida 2007-12-11 var dessa rubriker de tio första i ordningen. Rosengård i Malmö är en stadsdel som är föremål för många tidningsrubriker varav de allra flesta har en negativ ton.

I media beskrivs Rosengård ofta som ett farligt område med stora sociala problem där inte ens polisen går säker. Är detta verkligheten för Herrgårdens ungdomar idag eller är bilden som förmedlas via media onyanserad och missvisande? Många unga från förorten vittnar om de förutfattade meningar och den stereotypa bild som de ofta får kämpa mot (Peterson et al. 2003). Vad innebär det i realiteten för ungdomarna i Herrgården att bo i ett område som ständigt är föremål för medias uppmärksamhet och allmänhetens fördomar?

Våren 2007 blossade en hel del oroligheter upp i stadsdelen Rosengård i Malmö, företrädesvis i delområdet Herrgården. Media rapporterade om flera anlagda bränder, att polis och brandkår utsattes för sten- och äggkastning samt att polisen vid ett tillfälle dragit vapen mot en samling barn och ungdomar. Vad är det för mekanismer som ger upphov till stenkastning och vandalism och som i det långa loppet genererar en utbredd misstro mellan polis och ungdomar? En viktig del i polisens och andra myndigheters arbete torde vara att söka vinna förtroende hos och skapa förutsättningar för ett gott samarbete med de boende i området i allmänhet, och med ungdomarna i synnerhet då det var just ungdomar som var de centrala aktörerna i det som inträffade våren 2007. Är dessa händelser ett uttryck för

frustration och missnöje hos de unga i Herrgården, eller kan de ses som vanliga busstreck som skulle kunna utföras av ungdomar i vilket bostadsområde som helst?

Herrgården är ett multikulturellt område med utbredd trångboddhet där arbetslösheten, kriminaliteten och andelen barnhushåll med socialbidrag som försörjningskälla, är avsevärt högre än genomsnittet i Malmö (Malmö kommun 2006 a). I och med 2007 års händelser blev det redan omskrivna området än mer aktuellt och med detta som bakgrund finner vi det intressant att undersöka ungdomarnas situation i Herrgården, dels utifrån deras eget perspektiv, dels utifrån områdets yrkesverksammas perspektiv. Vi avser inte undersöka vad den allmänna åsikten kring Herrgården är. Vad vi snarare intresserar oss för är hur ungdomarna själva upplever att det övriga samhället uppfattar dem och hur denna bild påverkar dem.

SYFTE

Syftet med uppsatsen är att undersöka hur ungdomar boende i Herrgården i Rosengård samt poliser, socialarbetare och fritidsledare verksamma i området ser på hur det är att vara ung i Herrgården, och vad de tror kan ligga till grund för att oroligheter såsom de våren 2007 kan blossa upp.

FRÅGESTÄLLNINGAR

- Vad är ungdomarna i Herrgårdens egen upplevelse av hur det är att leva i ett område som ideligen är föremål för negativ publicitet och människors fördomar?
- Hur ser polis, socialarbetare och fritidsledare som arbetar i området på hur det är att vara ung i Herrgården?
- Vilka förklaringar menar intervjupersonerna kan ligga bakom de oroligheter som har drabbat området och hur påverkas ungdomarna av oroligheterna?

Metod

METODVAL

En kvalitativ undersökning syftar ofta till att studera ett fenomen ”inifrån”, det vill säga att försöka förstå och beskriva händelser, upplevelser, känslor etc. (Carlsson 1991). En kvalitativ studie kännetecknas bland annat av en närhet till det som undersöks och ger forskaren möjlighet att tolka sådant som inte i klartext uttrycks utan har en mer underliggande innebörd. Den kvalitativa forskningsmetoden söker, till skillnad från den kvantitativa, mer djup än bredd i det insamlade materialet (Carlsson 1990). Då vi i vår uppsats intresserar oss för Herrgårdens ungdomars egna upplevelser av hur det är att växa upp i området har vi valt att göra en kvalitativ studie.

Undersökningar med en kvantitativ ansats kännetecknas av en strävan att försöka mäta och systematisera det inhämtade materialet, vilka oftast består av enkäter. Syftet är att skapa en översikt och att göra olika slags statistiska generaliseringar och kartläggningar vilket gör att en kvantitativ studie många gånger präglas av ett visst avstånd mellan den som undersöker och det som undersöks (Grönmo 2006). En kvantitativ studie av vårt ämne hade kunnat ge en bild av exempelvis trivseln i området, förekomsten av olika fenomen eller företeelser men hade inte antagit samma djup som den kvalitativa.

Vi har i arbetet med vår materialinsamling använt oss av delvis strukturerade samtalsintervjuer där vi använt oss av en intervjuguide (se bilaga 1) med vissa centrala teman som utgångspunkt men där vissa specifika frågor har ingått. Detta tillvägagångssätt lämnade dels stort utrymme för intervjupersonerna att själva påverka innehållet i samtalen, samtidigt som vi som intervjuare gavs möjlighet att ställa spontana följdfrågor. Att använda sig av kvalitativa intervjuer innebär att intervjuaren hela tiden är uppmärksam och följer intervjupersonen i de ämnen som denne tar upp och anser vara viktiga (Widerberg 2002). Våra frågor till ungdomarna och till de yrkesverksamma i området skiljde sig något åt då vi ville lägga fokus på just ungdomarnas situation vid alla intervjutillfällen, snarare än på de yrkesverksammans upplevelser av det egna arbetet.

URVAL OCH AVGRÄNSNINGAR

Valet att fokusera på delområdet Herrgården i Rosengård bottnar i den mediarapportering som under våren 2007 främst kretsade kring detta område. Genom att sondera den litterära terrängen, för att få en bild av Rosengård i stort, förstod vi att Herrgården är det delområde som är mest ansatt, såväl socialt, ekonomiskt som strukturellt. Med detta som bakgrund ville vi ta reda på hur det är att vara ung i Herrgården idag, främst sett ur ungdomarnas eget perspektiv, i det bostadsområde som är ett av Malmös kanske sämst ansedda. Vi har i vår uppsats fokuserat på högstadie- och gymnasieungdomar. Anledningen till det är att vi hade en föreställning om att ungdomar i denna åldersgrupp har en mer nyanserad bild av sin situation och av sin omgivning samt att de i större utsträckning är medvetna om den mediala rapporteringen, än yngre barn. Vidare har vi i huvudsak valt att i vår empiriska analys utgå från ett ungdomsperspektiv snarare än ett etniskt eller kulturellt perspektiv då den tidigare forskning vi tagit del av till stor del redan har fokuserat på detta.

I Herrgården ligger Rosengårdsskolan, en grundskola genom vilken vi kom i kontakt med ett antal ungdomar samt en socialarbetare som vi intervjuade. Socialarbetaren valde ut ungdomar på skolan som tillfrågades om de ville delta i en intervju. Detta kan inte ses som ett slumpvis urval då socialarbetaren aktivt valde ungdomarna efter att ha fått de angivna premisserna för uppsatsen presenterat för sig, och vi är medvetna om att vårt resultat kan komma att påverkas av detta. Vi har även intervjuat två gymnasieelever som båda bor i Rosengård men inte i Herrgården. Dessa kom vi i kontakt med via kuratorn på deras gymnasieskola. Anledningen till att valde två ungdomar som inte är bosatta i delområdet Herrgården är att vi även ville få ett perspektiv utifrån men ändå från någon som är väl förtrogen med området. Samtliga ungdomar vi har intervjuat har vi träffat på deras respektive skola.

Av de sex intervjuer med ungdomar vi genomförde var endast en med en tjej. Detta var inget vi uttryckte önskemål om, utan det var dessa ungdomar som socialarbetaren valde ut åt oss. I intervjun med socialarbetaren, vilken var vår första, berättade hon att många av flickorna på skolan i högre utsträckning var hänvisade till hemmet och familjen medan pojkarna oftare var de som fick uppehålla sig utomhus. Kanske hade socialarbetaren detta i åtanke då hon valde ut de elever som skulle medverka i intervjuerna, eftersom pojkarna naturligt får en mer omfattande upplevelse av vad som händer i området. En jämnare könsfördelning hade möjligen kunnat ge en mer nyanserad bild av hur det är att bo i Herrgården.

Vidare har vi intervjuat två poliser verksamma i området, en utredare och en polis i yttre tjänst, samt en fritidsledare som arbetar i Rosengård. Valet av tjänstemän grundade sig i vår strävan att få ta del berättelser, dels av dem som arbetar med Herrgårdens ungdomar i allmänhet, dels av dem som arbetar mer specifikt med ”problemungdomar”. Vi är medvetna om att det finns ytterligare personer och verksamheter som skulle kunna vara av intresse att få information av, men av utrymmesskäl och tidsbegränsning har detta ej varit möjligt. I uppsatsens inledande skede kontaktade vi socialförvaltningens avdelning för barn och unga i Rosengård, dessa hade dock ingen möjlighet att medverka på grund av hög arbetsbelastning. Sammanlagt har vi alltså genomfört tio intervjuer, varav sex med ungdomar då det är främst är deras situation vi intresserar oss för.

I vår uppsats fokuserar vi som tidigare nämnts främst på delområdet Herrgården. I vissa fall har vi dock tvingats generalisera vårt material till hela Rosengård, företrädesvis i de stycken som berör medias roll. Detta då media framför allt använder sig av namnet Rosengård, även om det i vissa avseenden endast handlar om specifika delområden. Generaliseringar har även gjorts i de fall då intervjupersonerna uttalat sig om Rosengård i mer allmänna ordalag.

Vi har i vår redovisning av empirin valt att använda oss av fingerade namn på ungdomarna. Detta för att kunna ge en mer mångfacetterad bild i de frågor där ungdomarnas svar skiljer sig åt. Vi anser vidare att det blir mer personligt att använda egennamn i stället för att numrera dem eller att bunta ihop alla till en enhetlig grupp.

ETISKA ÖVERVÄGANDEN OCH ANDRA SVÅRIGHETER

Då intervjuer genomförs är det av stor vikt att beakta den enskildes integritet och självbestämmanderätt för att i största möjliga mån skydda informanterna från eventuellt obehag (Carlsson 1990). Alla intervjupersoner i vår undersökning fick ta del av det informationsbrev (se bilaga 2) vi författat kring syftet med uppsatsen, förutsättningarna för intervjun samt rättigheten att ändra eller dra tillbaka sina uppgifter. De ungdomar som var under 15 år tilldelades en blankett för målsmans underskrift, vilken översattes till andra språk vid behov. Vidare garanterades alla informanter anonymitet. Samtliga intervjuer spelades in på band vilka kommer att raderas efter examination, även detta upplystes intervjupersonerna om. Alla intervjuer skrevs ut ordagrant, trots vissa språkförbistringar i enskilda fall, detta för att på ett så sanningsenligt sätt återge det sagda utan att omformulera och därigenom missa

viktig information. Dock har vi i vissa citat valt att frisera det svenska språket något, då det i allt för stor utsträckning har funnits brister.

En farhåga som uppstod under arbetets gång, dock innan vi träffade ungdomarna, var eventuella språkliga hinder, både gällande deras språkliga förståelse rent mognadsmässigt och förståelsen av det svenska språket. Vissa av ungdomarna visades sig tala bristfällig svenska och en del ord och uttryck fick omformuleras och förklaras. Detta kan ha medfört att vissa frågor tenderade att bli mer ledande än det från början var tänkt, vilket skulle kunna betraktas som en brist i empiriavsnittet. Trots vår ambition att ordagrant återge det vi fått berättat för oss finns det naturligtvis en risk att vi i vissa fall missuppfattat eller inte har förstått innebörden av det sagda.

Vi fann det något obekvämt att åka till Rosengård för att studera en viss grupp, vilket innebar att vi redan där gjort en tydlig distinktion mellan ”vi” och ”dem”. ”Dem” som i de som bor i Herrgården i Rosengård och ”vi” som kommer utifrån för att ”titta” på dem. Endast genom att välja detta område som studieobjekt särskiljde vi ungdomarnas situation från andra ungdomars. I och med att skolan vi besökte endast hade elever som var utlandsfödda eller hade en eller två utlandsfödda föräldrar, utmärkte vi oss som etniskt svenska där. Att en sådan här situation uppstår är oundviklig, vi upplevde den dock inte utgöra något problem eller som något hinder i vår kontakt med eleverna. Innan detta arbete inleddes hade ingen av oss tidigare besökt Rosengård och vår förförståelse byggde således huvudsakligen på medias bild och på det vi hört andra berätta.

GENERALISERBARHET OCH TILLFÖRLITLIGHET

Till skillnad från mer naturvetenskapliga orienteringar, vilka strävar efter universella lagar för att generalisera mänskligt beteende, ser den humanistiska skolan varje situation som unik. Inom forskningen innebär detta att den kvalitativa forskaren grundligt reflekterar över sin egen roll i sammanhanget och hur yttre omständigheter samt den tidpunkt för vilken en studie genomförs, kan påverka resultatet. Tre typer av generaliserbarhet har definierats; Naturalistiskt, statistisk och analytisk generaliserbarhet. Med *naturalistisk* generalisering avses forskarens personliga förförståelse. Ur dennes tidigare erfarenheter följer en tyst kunskap som innefattar såväl förväntningar som antaganden. Den *statistiska* generaliseringen bygger på det urval av intervjupersoner som gjorts, om de valts ut slumpmässigt, för att de var

passande för sammanhanget eller för att det helt enkelt var de som vid tidpunkten för undersökningen var tillgängliga. De flesta urval sker inte slumpvis och kan därför inte heller statistiskt generaliseras till en hel befolkning. *Analytisk* generalisering går ut på att en djuplodande bedömning görs av hur resultaten i undersökningen skulle kunna komma att appliceras på eller ge anvisning om vad som skulle hända i en liknande situation (Kvale 1997).

Trovärdighet och tillförlitlighet är begrepp vilka kan jämföras med den kvantitativa forskningens begrepp validitet. Trovärdighet och tillförlitlighet används för att bedöma om den tolkning och analys av empirin som görs ter sig rimlig utifrån de citat från intervjuerna som presenteras i uppsatsen. Tillförlitligheten kan även värderas i förhållande till tidigare forskning på området (Runesson 2005).

Vi har i vårt arbete med denna uppsats präglats av vår förförståelse som vi till stor del förvärvat genom den mediala rapporteringen samt människor i vår omgivnings åsikter. Detta är givetvis ofrånkomligt och vi har genom vårt arbete kontinuerligt försökt vara medvetna om dess befintlighet och reflekterat över dess inverkan på det slutgiltiga resultatet. Både intervjusituationerna och bearbetningen av materialet har påverkats av våra förväntningar och föreställningar om vad intervjupersonerna skulle ge för svar.

Resultatet av vår undersökning anser vi vara både generaliserbart, trovärdigt och tillförlitligt då vi studerat tidigare forskning på området, vilken i mångt och mycket visar på liknande resultat och tankegångar. En del av denna forskning fokuserar på områden liknande Herrgården i Rosengård och paralleller kan dras däremellan. Då det var socialarbetaren som valde ut de ungdomar som vi intervjuade kan vårt urval inte betraktas som slumpmässigt, utan bygger snarare på vilka elever som var tillgängliga och villiga att ställa upp. I en liknande undersökning, men med andra intervjupersoner, skulle troligen vissa andra aspekter framkomma och vissa falla bort men i det stora hela tror vi att resultatet skulle komma att bli ungefär detsamma. Det som gör vår studie mindre generaliserbar är möjligtvis tidpunkten för undersökningen vilken inföll på hösten, då det enligt polisen i Rosengård är förhållandevis lugnt jämfört med under sommaren. I vår undersökning har vi även till viss del använt oss av de oroligheter som inträffade under våren 2007 som bakgrund. Hade vi istället genomfört våra intervjuer i direkt anslutning till oroligheterna hade vi med stor sannolikhet fått ett annat utfall.

TILLVÄGAGÅNGSSÄTT OCH BEARBETNING AV MATERIALET

Vi har under arbetet med vår uppsats valt att författa samtliga avsnitt gemensamt. Detta för att få ett så likartat språkbruk som möjligt och för att vi båda skulle vara lika involverade i alla delar. Vi har båda närvarat vid alla intervjutillfällen men har turats om att vara den huvudansvarige.

Vi tematiserade vårt material i ämnen som tämligen väl följde huvudrubrikerna i vår intervjuguide vilket föll sig naturligt med utgångspunkt i våra frågeställningar. Intervjuerna skrevs ut på papper och vi klippte sedan ut citat efter de teman vi upprättat. I empirikapitlet valde vi att integrera redovisningen av intervjuerna och analysen av dessa. Vi ansåg denna modell vara bäst lämpad för att undvika upprepningar och för att få mer flyt i texten. Under varje tema i empiriavsnittet presenteras således empiri kopplat till teori, varvat med analys.

DISPOSITION

I vårt fortsatta arbete kommer vi först att presentera tidigare forskning som berör ämnena identitet, invandrarungdomar och integration och Rosengård i media. I avsnittet därpå följer de teoretiska utgångspunkter och begrepp som vi ansett vara till hjälp för oss i vår analys. Vi har utgått från ett interaktionistiskt perspektiv inom vilket rollteori, stämpling och stigmatisering är viktiga beståndsdelar. Andra teoretiska begrepp som presenteras är skapandet av grupper och gruppsyck, rasifiering och ”blaming the victim”. I empiriavsnittet därefter redovisar vi resultaten av de intervjuer vi genomfört utifrån fyra valda teman. Detta integreras med den tidigare forskningen, teorin och analys. I sista delen sammanfattar vi våra slutsatser och för en avslutande diskussion.

Tidigare forskning

Stor del av den forskning som finns att tillgå inom det aktuella området har många år på nacken och vi har valt att utgå från det något mer nyproducerade materialet. Den nyare litteraturen behandlar främst frågor kring integration, stigmatisering och stämpling av de människor som bor i dessa multikulturella områden samt identitetskapande. Vi har här valt att belysa ett axplock av den litteratur som kommit oss tillkänna.

IDENTITET

I vårt samhälle finns ett starkt behov av att etikettera och kategorisera människor. Att kunna definiera sig själv och därigenom finna sin identitet blir därför väldigt viktigt. Mauricio Rojas (2001), politiker och forskare, menar att Sverige är ett land där mångfald ofta ses som ett problem eller ett hot vilket kan skapa identitetskonflikter hos ungdomar som känner att de inte är välkomna i det svenska samhället. I boken *Sveriges oälskade barn. Att vara svensk men ändå inte* belyser Rojas den problematik som kan uppstå i den dubbelhet det kan innebära att bo, och kanske vara född, i ett land och ha sina rötter i ett annat. Känslan av att inte höra till kan bli en grund för skapandet av ett kollektiv med människor som befinner sig i en liknande situation, trots uppenbara olikheter dem emellan. Ungdomar med olika etnisk bakgrund skapar ett ”vi” som en motvikt till det svenska kollektivet som de inte tillåts vara en del av fullt ut. I boken *Varken familjen eller samhället* studerar Masoud Kamali (1999), fil dr i sociologi och integrationsforskare, invandrarungdomars attityder till det svenska samhället samt det svenska samhällets bemötande av dessa ungdomar, och tangerar därmed samma resonemang som Rojas. Kamali har under en femårsperiod observerat och intervjuat ungdomar mellan 13 och 20 år i fem bostadsområden av olika karaktär. Författaren beskriver i sin bok en rad olika faktorer som kan påverka ungdomarnas upplevelse av och inställning till det svenska samhällssystemet. En slutsats som redovisas är bland annat att föräldrarnas inställning är väldigt central för vad deras barn kommer att anta för ståndpunkt. Vidare anges den sociala miljön, huruvida denna präglas av segregation eller integration, samt ungdomarnas vänskapskrets vara viktiga faktorer i formandet av ungdomarnas uppfattning. Det ”vi” som Rojas redogör för beskrivs även i studien *Ungdomar i vardagens väv* av Abby Peterson (2003), professor i sociologi vid Göteborgs Universitet. Studien bygger på ett antal intervjuer och observationer av ungdomar i Klövermo, en förort till Stockholm. Peterson

menar att ungdomar befinner sig i en turbulent fas i livet då kollektiv tillhörighet är extra viktig, och att detta kollektiv är särskilt från andra kollektiv. Enligt Peterson lever det fortfarande kvar en bild av Sverige som ett etniskt homogent land, trots en kraftig invandring de senaste decennierna. Denna föreställning skapar problem för minoritetsgrupper som skiljer sig från normen. För ungdomar i multietniska bostadsområden innebär ständig stigmatisering att olikheter inom den egna gruppen, såsom skilda etniska bakgrunder, förbises för att kunna stärka och upprätthålla sammanhållningen i ”vi:et” där ”de andra” ofta är de etniskt svenska. I processen av kollektivt identitetsskapande kan det uppstå en anda av samhällstrots vilket kan leda till ytterligare utanförskap. Exempelvis stenkastning mot polis kan ses som en reaktion mot samhället och det Sverige som invandrarungdomarna inte alltid känner sig välkomna att delta i menar Peterson. Ytterligare en författare som omnämner den transkulturella livsstilen, det vill säga överbryggandet av kulturella och etniska olikheter, är professor Aleksandra Ålund (1997). Ålund tar i sin bok *Multikultiungdom* upp det mångetniska samhällets för- och nackdelar i allmänhet och dess ungdomars livsvillkor i synnerhet.

INVANDRARUNGDOMAR OCH INTEGRATION

En dansk studie vid namn *Konflikt på Gadeplan – når etnisk minoritetsungdom og politi mødes* som gavs ut av Center For Ungdomsforskning vid Roskilde Universitetscenter 2003, syftar till att beskriva och söka förstå konflikter som uppstår mellan olika ungdomsgrupper med annan etnisk bakgrund och polis i Danmark. I boken presenteras ungdomarnas och polisernas föreställningar och fördomar om varandra och hur båda parter på olika sätt bidrar till att fördjupa konflikten. Detta upprätthållande av konflikten får som konsekvens att misstilliten mellan polisen och ungdomarna ökar ytterligare och att ungdomarnas integration i det danska samhället försvåras än mer. Den oroliga situationen kan nästan betraktas som ett beständigt konflikttillstånd, med vissa undantag av lugna perioder då gynnsamma relationer med närpolisen kan utvecklas. Bakgrunden till ungdomarnas aggregerade bottnar många gånger i ungdomarnas känsla av att vara marginaliserade och en upplevelse av att deras kultur ses som ett problem såväl bland många politiker och i media som hos stora delar av befolkningen i allmänhet. Samband kan ses mellan de danska invandrarungdomarnas situation och frilandskribenten och samhällsdebattören Tove Lifvendahls (2003) beskrivning av ungdomar med fokus på området Rosengård i Malmö. Ett fåtal författare har beskrivit områden liknande Rosengård, där paralleller kan dras och likheter ses mellan områdena, samtidigt som det är mycket som skiljer dem åt. Det utbud av tidigare forskning som behandlar ungdomar i

Rosengårds situation är förhållandevis knapphändig. I *Vem kastar första stenen* beskriver Lifvendahl ett Rosengård bestående av flera verkligheter. Lifvendahl bodde under året 2003 fem veckor i Rosengård där hon bedrev deltagande observationsstudier och samtalande med såväl boende som yrkesverksamma i området. I boken läggs stor tonvikt vid integration och de boendes levnadsvillkor där författaren försöker att leverera en så mångfacetterad bild av området som möjligt, som en kontrast till det vi dagligen möts av i massmedia. Lifvendahl försöker att guida läsaren i att förstå de processer som kan ligga bakom de av media mycket uppmärksammade tillbud som inträffat i Rosengård i form av bland annat stenkastning mot bussar och byggnadsarbetare. Förklaringen är enligt författaren komplex, men faktorer som språkförbistring, arbetslöshet, trångboddhet och utanförskap i samverkan utgör en grogrund för sådana händelser, vilka skulle kunna ses som ett uttryck för missnöje och frustration. Nader Ahmadi (2003) är forskare och redaktör för antologin *Ungdom, kulturmöten, identitet*. Boken, i vilken en rad författare medverkar, syftar till att ge en större kunskap om ungdomar med utländsk bakgrund och hur det sociala arbetet med dessa ungdomar och deras familjer kan förbättras.

ROSENGÅRD I MEDIA

I *Rosengård i medieskugga. Om medier som medel och hinder för integration* åskådliggör friandsskribenten och reportern Lasse Sandström (2004) mediernas makt i skapandet av den allmänna opinionen gällande invandrare, integration och förorter. Medias rapportering från invandrartäta områden såsom Rosengård består i huvudsak av negativa företeelser som hedersvåld, kriminalitet, olyckor och social misär, vilket skapar ett avstånd till majoritetsbefolkningen. Per- Markku Ristilammi (1994), docent i etnologi och verksam vid Malmö Högskola, ger i sin doktorsavhandling *Rosengård och den svarta poesin. En studie av modern annorlundahet* en historisk tillbakablick på Rosengård. Ristilammi intresserar sig särskilt för hur ett bostadsområde kunnat gå från att ha varit ett typexempel på det mest moderna till att ha blivit ett område som av många idag betraktas som ett samhälleligt misslyckande. Författaren framhåller media som den viktigaste bakomliggande orsaken till denna uppfattning. Ristilammi har själv under sin uppväxt varit bosatt i Rosengård och har därmed på nära håll bevittnat områdets statusmässiga transformering.

Teoretiska utgångspunkter och begrepp

Vi har i vår empiriska analys valt att anlägga ett socialpsykologiskt perspektiv där vi utgår från den interaktionistiska teorin där rollteori och stämpling är essentiella beståndsdelar. Den interaktionistiska teorin anser vi vara ett intressant och lämpligt redskap i analysen av vårt material. Detta då ingen tidigare forskning som vi har tagit del av använt sig av detta perspektiv. Interaktionismen är en bred teori med många olika inriktningar, exempelvis symbolisk interaktionism. Vi har dock valt att inte inrikta oss på någon specifik sådan, utan presenterar nedan en mer generell sammanfattning av interaktionism och gör nedslag i vissa partier som vi anser vara till hjälp för oss i vår analys.

INTERAKTIONISM

Interaktionism kan beskrivas som ett verktyg för att analysera den sociala verklighet vi lever i samt för att studera både individer och grupper som en del av samhället. Stor tonvikt läggs på aktivitet, processer och föränderlighet. Interaktionistiska perspektiv beskriver en socialisationsprocess, det vill säga hur människan genom livet utvecklas till att bli en social varelse och hur hon ska bete sig i olika situationer. Teorin bygger på tankar om att människan är en produkt av sin omgivning och sina relationer, samtidigt som hon i sin tur själv också formar sin omgivning. Hela vår verklighet är subjektiv men uppfattas av oss ändå som objektiv och sann. Detta på grund av att vi i vår socialisationsprocess har lärt oss vissa namn och innebörder vilka är gemensamma och allmänna. Ett exempel på detta är att det finns en enhetlig föreställning om vad en familj är. Denna kollektiva bild skulle vid närmare efterforskning visa sig vara en schablonbild då beskrivningen och upplevelsen av en familj vitt skulle skilja sig åt. Enligt ett interaktionistiskt synsätt handlar människor inte som en direkt reaktion på andras beteende. Detta sker istället utifrån våra egna föreställningar om de andras avsikter och tankar om hur de ska bete sig (Troost & Levin 2004).

Inom den interaktionistiska läran ses avvikelser som socialt konstruerade fenomen då det är i relation till det som utgör normen som någonting blir avvikande (Giddens 2003). Detta resonemang kan bland annat användas för att beskriva sociala problem som skapade. Ett fenomen kan enligt ett interaktionistiskt synsätt således inte vara ett socialt problem i sig, utan

blir det i relation till den kontext det existerar i. I takt med att samhället förändras, förändras också synen på vad som är ett socialt problem (Bergmark & Oscarsson 2000).

Rollteori

Socialpsykologiska teorier handlar om hur individer och grupper formar och bibehåller sociala identiteter samt de följer dessa processer får. Detta omfattar tankar om hur människor förhåller sig till och påverkar varandra. Rollteorin, som är en gren inom socialpsykologin, utgår ifrån att människan skapar sina roller i sina olika relationer. Goffman och andra forskare som ägnat sig åt studier av mellanmänniska relationer refererar ofta till begrepp som härstammar från teatern. "Social roll" är ett sådant begrepp som innebär att vi spelar och agerar på en social "scen" för att förmedla den uppfattning vi önskar att andra ska ha av oss. Människan innehar olika positioner i olika sociala sammanhang, vilka i sin tur är förknippade med olika roller. Dessa roller innefattar ett antal förväntningar från vår omgivning, det vill säga att vi kommer att bete oss i enlighet med våra egna och andras förväntningar på hur vi ska vara och handla. Andra reagerar på hur vi är och agerar med utgångspunkt i deras uppfattning av oss. Roller uppstår antingen genom givna attribut, exempelvis kön, etnicitet och ålder, eller baseras de på någonting vi åstadkommit genom handling, till exempel genom vårt yrke, kriminalitet eller föräldraskap (Payne 2004).

Stämpling

Stämplingsteorin utgår ifrån ett resonemang utifrån vilket avvikande identiteter och beteenden skapas genom etikettering och stämpling. Till skillnad från rollteorin fokuserar stämplingsteorin mer på repressiva handlingar utförda av dem som innehar en högre maktposition än någon annan. Exempel på sådana förhållanden då avvikelser definieras av den maktöverlägsne är socialarbetare gentemot klienter, polis gentemot medborgare samt etnisk majoritet gentemot etnisk minoritet (Giddens 2003). Avvikelse är inte konstanta utan är föränderliga över tid, vilket ger maktinnehavarna utrymme att skapa nya, eller att omdefiniera redan existerande företeelser som anomalier (Payne 2004). Normaliseras inte en handling eller ett beteende stämplas individen som avvikande vilket inverkar både på hur omgivningen ser på individen samt hur individen ser på sig själv. Detta kan ha en väsentlig påverkan på identitetsskapandet på så vis att individen börjar uppfatta sig själv som avvikande samt eventuellt försöker uppfylla de förväntningar etiketten innebär (Giddens 2003). Stämpling kan ske på olika plan, dels hos individen själv men även i form av negativa

reaktioner från den direkta omgivningen. Vidare sker även en stämpling på ett mer genomgripande plan genom samhällets normer och rättesnören (Starrin & Jönsson 2000).

Stigmatisering

Ett stigma är ett kännetecken vilket stämplar individen och tillskriver denne olika egenskaper. För att definiera oss själva använder vi oss av vår omgivning, såväl människor som miljöer, till exempel vår boendemiljö. Den allmänna synen på vårt boende kommer således att prägla vår självbild, en generellt negativ syn på vårt bostadsområde bidrar följaktligen till att vår syn på oss själva färgas av denna (Ristilampi 1994). Ett stigma är ett attribut som en viss grupp eller individ tilldelats av andra vilket signalerar underlägsenhet och mindervärde.

Stigmatiseringsprocessen blir ett sätt att svetsa samman och bibehålla en grupp, vilken på så vis fjärrar sig från det oönskade genom att de inte förknippas med detta. Genom att förakta egenskaper och tillstånd som gruppen själv inte anser sig inneha skapas ett "vi" och ett "dem" där det egna upphöjs och tron på den egna gruppen förstärks. "De andra" blir en nödvändighet för att kunna definiera den egna gruppen och dess ståndpunkter (Lalander & Johansson 2002).

GRUPPER

Skapandet av grupper

Svedberg (2003) anger i sin bok *Gruppsykologi. Om grupper, organisationer och ledarskap* ett antal olika typer av grupper. Människan är i grunden social och för att tillfredsställa olika slags behov och intressen bildas gemensamt olika grupper beroende på vad man vill uppnå. Olika grupper fyller olika funktioner. I socialpsykologisk teori ingår bland annat *primärgruppen*, vilken består av de personer som tillhör en människas allra närmaste och är essentiell i människans identitetsskapande. *Sekundärgruppen* kännetecknas av en större distans mellan medlemmarna, som ofta har en gemensam vision eller befinner sig i en liknande social situation. En människa ingår även i en eller flera *referensgrupper*, det vill säga en grupp som hon vill tillhöra då den representerar det hon själv eftersträvar i livet. Gruppen utgör även en bedömningsgrund för den egna och andras sociala status. Kännetecken för referensgruppen kan bland annat utgöras av val av bostadsområde, klädstil, fritidsintressen eller umgängeskrets. Vidare beskriver Svedberg en *Vi-* och en *Dom-grupp*. *Vi-*gruppen definieras i kontrast till *Dom-*gruppen vars medlemmar uppfattas inneha egenskaper som av *Vi-*gruppen anses vara oönskade. *Vi-*gruppen önskar således skilja sig från *Dom-*gruppen och olikheterna mellan grupperna gör att den egna gruppen svetsas samman. Detta sätt att fjärra

sig från det oönskade kan bland annat göras genom smutskastning gentemot den andra gruppen.

Gruppträck

Lalander och Johansson (2002) anser att gruppens påverkan på den enskilda individen ofta tillmäts alltför stor betydelse och framställer individen som en passiv medlöpare. I grupper ges individen även möjlighet att i gemenskapen bygga upp den egna identiteten. Interaktionen i gruppen innefattar både en socialisationsprocess, det vill säga individen integrerar gruppens idéer och normer med sina egna, och en individuationsprocess där individen utvecklar den egna personligheten i relation till andra. Detta innebär att en individ inte endast kan vara en passiv medlöpare utan måste ses som en aktiv del i ett större sammanhang.

RASIFIERING

Rasifiering, eller kulturrasism, syftar till de processer där grupper av människor utmålas som avvikande eller lägre stående med etniska och kulturella skillnader som motiv. Detta kan ses som en ”ny” form av rasism där biologiska skillnader inte är i fokus utan kulturella och etniska aspekter, vilka betraktas som statiska och beständiga. Genom denna process skapas ett ”vi och ett ”dem” vilket smyger sig in i vardagen och upprätthåller en slags polarisering. Detta sker oftast omedvetet hos människor och grundar sig i våra föreställningar om olika kulturer och etniciteter (Sandström 2004).

”BLAMING THE VICTIM”

”Blaming the victim” är ett uttryck som innebär att man ger offret skulden genom att förklara ojämlikhet eller diskriminering med tillkortakommanden hos de utsatta i form av brister i utbildning, språk eller liknande. Genom förklaringar som ”om han bara hade kunnat språket bättre” eller ”om han bara hade haft just den utbildningen” legitimeras orättvis behandling och orsakerna läggs utanför den egna påverkanssfären, vilket renar det egna samvetet (Sandström 2004).

Analys av empirin

I vårt empiriavsnitt kommer vi att presentera vårt insamlade intervjumaterial i tematiserad form. De fyra teman vi har valt är *Att växa upp i Herrgården*, *Andras syn på Herrgården*, *Identitet* och *Orsaker till oroligheter*.

För att lättare kunna åtskilja ungdomarna från varandra har vi givit dem fingerade namn. De som är bosatta i Herrgården har begynnelsebokstaven H i sina namn och de två gymnasieungdomarna som bor i andra delar av Rosengårds namn börjar på R. Ungdomarna kallar vi för Habib (kille 15 år), Hassan (kille 15 år), Hussein (kille 14 år), Hana (tjej 15 år), Rashid (kille 16 år) och Riyadh (kille 17 år). Poliserna benämns som polis 1 och 2, socialarbetaren och fritidsledaren kallar vi kort och gott för socialarbetaren och fritidsledaren.

ATT VÄXA UPP I HERRGÅRDEN

Trivsel och bostadsförhållanden

Herrgården är en del av Rosengård vilken består av två gator, von Rosens väg och Ramels väg. Området är tätbefolkat och barnrikt och består uteslutande av hyresrättslägenheter. Den absoluta majoriteten av de i arbetsför ålder är arbetslösa uppger socialarbetaren och de sociala problemen är enligt polisen utbredda. Socialarbetaren förstärker den dystra bilden ytterligare och säger att ” [...] oftast är det de mörka statistiktalen som finns här; högsta arbetslösheten, den högsta trångboddheten, högsta kriminaliteten, högsta, högsta av vad det nu än är, analfabeter och så vidare.”. Både socialarbetaren på skolan vi besökte i området och polisen har överensstämmande upplevelser av Herrgården som överbefolkat med undermåliga bostadsförhållanden där familjer med mellan fyra och tio barn kan bo i två- eller trerumslägenheter. Även fritidsledaren håller med om att trångboddheten är omfattande och att stora familjer med många barn bor i alldeles för små lägenheter. På frågan om människorna som bor i Herrgården själva uttrycker frustration över att det är trångt svarar den ena polisen att det inte är så utan att det nog främst är hon själv som uppfattar det som trångbott.

Bilden vi fick av de yrkesverksamma återspeglas dock inte i ungdomarnas egna berättelser. Av de sex ungdomar som vi intervjuade är det endast en som uttrycker en önskan om att bo

någon annanstans än i Herrgården om de själva fritt får välja. Ungdomarna trivs i sitt område och deras egen beskrivning av Herrgården är genomgående positiv. Det är ingen av dem som visar något missnöje med sin boendesituation angående den trångboddhet som polis och socialarbetare beskriver, utan då boendestandarden kommer på tal är de flesta oförstående till att vi överhuvudtaget berör ämnet. Dock anser Hassan att det finns brister i boendestandarden och med förvaltningen av fastigheterna, företrädevis vad gäller de bostäder som ägs av privata hyresvärdar. Han berättar att MKB (Malmö Kommunala Bostadsbolag) har köpt upp delar av Herrgården, vilka nu genomgår en renovering och har blivit bättre.

Skillnaden i upplevelser av boendesituationen mellan de som lever i området och de som ser det utifrån sina yrkesroller kan förstås utifrån ett resonemang kring sociala problem som föränderliga över tid och beroende av sitt sammanhang. Ett socialt problem är någonting som avviker från normen och som inte är att betrakta som ett individuellt problem utan berör en större grupp (Bergmark & Oscarsson 2000). En möjlig förklaring till att bostadsförhållandena inte ses som ett problem av ungdomarna själva skulle kunna vara att det för dem är normalt och att de inte har upplevt något annat. För de yrkesverksamma däremot framstår trångboddheten som ett socialt problem då boendesituationen i Herrgården faller utanför samhällets, och deras egna, referensramar och normer för vad som betraktas som ett skäligt boende.

Hassan uppger att de som kommer från Herrgården har andra förutsättningar gällande bland annat möjlighet att få jobb eller praktikplats, än ungdomar som kommer från andra delar av Malmö. Han menar att när han berättar vilken skola han går på och var han bor så finns det plötsligt ingen plats för någon, men om en svensk ungdom hade frågat så hade det gått att ordna. Även Rashid ger uttryck för liknande erfarenheter då han berättar att folk ibland tar avstånd från honom när han berättar att han bor i Rosengård. Han tror att en del drar sig för att berätta var de bor på grund av detta. Detta fenomen som Hassan och Rashid beskriver kan ses som en stigmatiseringsprocess. Deras bostadsområde i sig utgör det attribut vilket gör att andra definierar dem som mindre värda och underordnade. Det faktum att Hassan och Rashid nekas arbete eller praktikplats, enligt dem på grund av att de är invandrare och är bosatta i Rosengård kan ses som ett exempel på hur företeelsen "Blaming the victim" (Sandström 2004) är ett förekommande fenomen. Arbetsgivaren anger, uttalat eller outtalat, att om killarna hade varit etniskt svenska hade en plats gått att ordna. Deras etnicitet eller bostadsområde blir således den anledning till varför en anställning inte kan komma till stånd.

På det här sättet avsäger arbetsgivaren sig ansvaret till varför denne inte kan erbjuda ungdomarna arbete och orsaken hänförs istället till ungdomarna själva.

Enligt *Social rapport 2006* (Socialstyrelsen 2006) har den etniska segregationen under åren 1990-2002 ökat avsevärt och de boende i de mest resurssvaga områdena har alltmer kommit att kännetecknas av utomnordiska invandrargrupper. Precis som i Herrgården är andelen personer som uppbär ekonomiskt bistånd väldigt hög och andelen fattiga i dessa områden har under perioden fördubblats. Ungdomar från dessa områden har svårare att bryta ett bidragsberoende och bli självförsörjande än ungdomar från andra typer av områden (Ibid.). Dessa förhållanden leder till växande klyftor i samhället och följden av detta blir ett ökat utanförskap (Peterson et al. 2003). Det faktum att endast en av de ungdomar vi träffat vill flytta från Herrgården kan tyda på att ungdomarna är medvetna om de svårigheter de kan tänkas komma att möta. På grund av detta väljer de att se sin framtid i området. Kanske är detta ett sätt att ta det säkra före det osäkra och förhindra en möjlig framtida besvikelse över att inte kunna uppnå det man önskar. Då arbetslösheten i Herrgården är hög innebär det att ungdomarna har få yrkesverksamma förebilder och ges således en begränsad inblick i arbetsmarknaden och vad det innebär att exempelvis söka arbete och hur det är att vara aktiv i arbetslivet. Ungdomarnas svårigheter att ta sig ut på arbetsmarknaden kan följaktligen dels botten i potentiella arbetsgivares fördomar, dels i brist på interaktion med yrkesarbetande vuxna.

Gemenskap

Att gemenskapen är det bästa med att bo i Herrgården är alla ungdomarna vi pratat med rörande överens om. Alla känner alla, behöver man något finns hjälpen alltid nära till hands och att man håller ihop är exempel på beskrivningar som ungdomarna ger oss. *"Alla är kompisar med alla, det känns som vi är en enda stor familj, fast man har familjen så tillhör ändå på nåt sätt alla, alla."* (Hana). Merparten av ungdomarna som fortfarande går i grundskolan i Herrgården umgås främst med andra som bor i samma område, ofta med andra som bor på samma gård som dem själva. Någon enstaka har även vänner som bor i andra delar av Malmö men ofta har dessa tidigare bott i Rosengård, men flyttat. Några av ungdomarna berättar att när de umgås med människor utanför Rosengård så är det framför allt med dem som har samma etniska bakgrund som dem själva. Rashid och Riyadh som påbörjat sin gymnasieutbildning på en skola belägen utanför Rosengård, har i och med det utökat sin

vännskapskrets och umgås nu i högre grad med ungdomar från andra delar av Malmö, dock inte så mycket efter skoltid.

Polis 1 tycker sig se en stark gemenskap inom Herrgården och resonerar kring denna sammanhållning som någonting som får människorna i området att stanna kvar, trots uppenbara och uttalade brister. Hon har intrycket av att människorna i Herrgården är väldigt kära i sitt område, på gott och ont. Gemenskapen kan också skönjas i det sätt på vilket människorna umgås med varandra. Båda poliserna erfar att många samlas på sin gård och håller sig inom ett begränsat område utan större ansats att söka sig utanför detta. Polis 2 ställer sig frågande till varför inte ungdomarna tar sig utanför sin egen gård för att aktivera sig på ett mer varierat sätt.

I Abby Petersons (2003) studie av ungdomar i förorten Klövermo beskrivs ungdomarnas känsla av tillhörighet till medlemmarna i det egna kollektivet som ett slags "Vi". Denna gemenskap omfattar dels de människor som de känner och har en relation till, dels människor som de inte har en direkt relation till. De sistnämnda befinner sig exempelvis i en situation som liknar deras egen eller har samma ursprung. Den typ av gemenskap som innefattar de människor som ungdomarna inte känner, är mer abstrakt och föränderlig och avhängig den situation individen befinner sig i vid en viss tidpunkt. Likheter kan ses när det gäller känslan av samhörighet mellan ungdomarna i Klövermo och ungdomarna i vår studie. Ungdomarna uttrycker en stark "Vi" - känsla med dem som bor på den egna gården, inom Herrgården och till dem med samma ursprung. Med detta "Vi" som grund skapar ungdomarna sin verklighet vilken utgör en trygghet och en känsla av att höra hemma. Detta i sin tur skulle kunna ses som en förklaring till varför ungdomarna inte gärna lämnar den egna gården och väljer att främst uppehålla sig inom området och väljer på så vis indirekt bort aktiviteter som kanske finns utanför deras område. Möjligen är detta fenomen inget specifikt för ungdomarna i Herrgården, utan skulle kunna gälla för ungdomar i denna ålder i allmänhet. Å andra sidan säger gymnasieeleverna Rashid och Riyadh, trots att de nu går i skolan i en annan del av Malmö, att de främst umgås med de kompisar som bor i Rosengård.

"Vi" och "Dom"

Rashid säger att han är stolt över att bo i Rosengård och att han försöker strunta i vad andra tycker. Polis 2 tycker däremot inte att det är så mycket att vara stolt över, detta då det finns mycket problem i området. "[...] de (ungdomarna. Vår anm.) kan liksom skoja om det, att de

är stolta över att bo på Herrgården men jag tror inte att de menar det egentligen. [...] Mörk bild va?" (Polis 2).

Boende i Rosengård som Tove Lifvendahl (2003) talat med ger uttryck för en misstro mot människor utanför deras område, vilken bottnar i en känsla av att vara oönskade och oälskade av resten av samhället. Lifvendahl menar att denna känsla är det många Rosengårdsbor som delar, vilket knyter dem samman. I vår undersökning är det ingen av intervjupersonerna som explicit uttalat en sådan känsla, dock finns det en antydning om den i många av deras uttalanden. Exempelvis när Hassan berättar om att han som ungdom från Rosengård har svårare att söka jobb än svenska ungdomar. Eller när Rashid säger att en del drar sig för att säga var de bor. Även polis 2:s uttalande om att ungdomarna ogärna lämnar sitt eget område kan ses som tecken på att Rosengård i vissa avseenden omges av rigida gränser gentemot övriga samhället. Möjligen känner invånarna i Rosengård att de för resten av samhället är en Dom-grupp, det vill säga en grupp med oönskade egenskaper (Svedberg 2003). Dessa människor är i minoritet samt i flera avseenden avvikande och i denna känsla av utanförskap hos människorna i Rosengård föds ett "Vi". Den känsla av stolthet som Rashid beskriver skulle kunna ses som en slags motreaktion på att hans område ständigt får negativ uppmärksamhet och att han därför vill försvara det som är hans verklighet. Rojas (2001) menar att denna process är ett sätt för människorna att kollektivt försöka motverka stigmatisering och nedvärdering.

ANDRAS SYN PÅ HERRGÅRDEN

Alla informanter vi talat med är överens om att bilden av Rosengård i allmänhet och Herrgården i synnerhet, är att det är ett farligt område, både att bo i och att besöka. Hussein menar att såväl de som bor i andra delar av Rosengård, och de som bor utanför Rosengård uttrycker rädsla för att åka till Herrgården. Både Hussein och Hassan tror att det beror på att det bara bor invandrare i området och för att det är mycket bråk och narkotika. En majoritet av ungdomarna anser inte att denna bild stämmer överens med verkligheten, men Hussein däremot hävdar att området faktiskt är så dåligt som folk tror. Ungdomarna är eniga om att det är media som ligger till grund för allmänhetens negativa bild av Herrgården och Rosengård.

"[...] okej det händer dåliga saker i Rosengård det håller jag 100 % med om. Men det händer också i andra stadsdelar så jag förstår inte

varför de bara lyfter fram Rosengård [...] Men så fort något positivt händer där borta (i Herrgården. Vår anm.) så visar de inte det. Utan det är det negativa som de fokuserar på.” (Rashid).

Även polisen upplever att de ibland möts av fördomar då de berättar att de arbetar i Rosengård. De instämmer i att det är en överdriven och skev bild som media förmedlar. Polis 1 avfärdar ryktena om Herrgården som en farlig plats att vistas på. Hon menar att brottsstatistiken talar sitt tydliga språk då den visar att det inte begås fler våldsbrott i Herrgården eller i Rosengård i stort, än vad det gör i andra delar av Malmö. Däremot ligger Herrgården högre än genomsnittet vad gäller narkotika- och trafikrelaterade brott. *”Men för dig eller för er eller för vem som helst att gå en runda däruppe eller gå en runda på Möllevångstorget eller gå en runda nere i city eller var som helst, det är absolut ingen skillnad.”* (Polis 1). Polis 2 tycker inte att folk i allmänhet kritiskt granskar det som skrivs och sägs om Herrgården, utan låter det bli en sanning. När journalister hör av sig till hans chef så är det bara *”krigsrubrikerna”* de är ute efter. Han tycker att det är olyckligt att de konsekvenser som följer av att en liten klick ungdomar *”ställer till det”* och skapar rubriker, även slår tillbaka på dem som inte är inblandade. Det negativa ryktet om ungdomar i Herrgården bekräftas då till viss del. *”Det finns jättemycket fördomar om Herrgården och de förstärks ju när det händer såna saker som i våras när det blir bränder däruppe.”* (Polis 2). Fritidsledaren tycker det är synd att tidningar och TV aldrig vill rapportera när det händer något positivt i Herrgården. Han menar att det finns otaliga talanger inom olika idrotter som aldrig uppmärksammas. Kuratorn bekräftar medias ointresse för att redogöra för positiva händelser i Herrgården och berättar att de för en tid sedan invigde en ny del av skolan. Sydsvenska dagbladet kontaktades av elever som önskade att de skulle komma till invigningen men tidningen valde att utebli.

Då vi i våra intervjuer berör synen på Herrgården så svarar samtliga informanter tveklöst att det inte är så som det beskrivs i media, nästan som ett automatiskt försvar av sitt område. Ungdomarna utgår från att människor som inte kommer från Herrgården har den bild av området som presenteras i TV och tidningar, vilket är förståeligt då de ständigt möts av ifrågasättande och förutfattade meningar. Vi fick uppfattningen av att ungdomarna tycker att Herrgården och Rosengård har blivit utsett till det *”svarta fåret”* och att tidningarna endast rapporterar om de händelser som spär på den negativa bilden. Media blir här den maktöverlägsna parten vilken stämplar Rosengård som ett problemområde. Denna process

påverkar inte bara den allmänna uppfattningen av Rosengård utan formar även de boendes bild av sitt område och sig själva. Kanske har detta blivit en självuppfyllande profetia för en del av ungdomarna i Herrgården? Trots försök att få positiv uppmärksamhet i media så uppmärksammas ändå bara negativa händelser, och frukten av detta kan bli att ungdomarna föredrar negativ publicitet framför att inte synas alls. Denna process illustreras tydligt i Hjalmar Söderbergs (2007) bevingade stycke ur *Doktor Glas*;

”Man vill bli älskad, i brist därpå beundrad, i brist därpå fruktad, i brist därpå avskydd och föraktad [...]”.

Utifrån stämplingsteorin (Giddens 2003) kan det förstås att de negativa handlingar som utförs av ett fåtal ungdomar blir signifikanta för alla ungdomar i Herrgården. Det vill säga att alla ungdomar i Herrgården får bli bärare av denna roll som kriminell, stenkastande osv., oavsett vad de själva har åstadkommit. Detta sätt att generalisera lyfts i *Rosengård och den svarta poesin* (Ristilammi 1994) från individnivå till en samhällsnivå. Ristilammi menar att Rosengård inte är ensamt i Sverige om sitt dåliga rykte utan att andra förorter och stadsdelar så som Rinkeby och Skärholmen i Stockholm, Hammarkullen i Göteborg också omgärdas av samma negativa föreställningar. Dessa områden får stå som en symbol för det sämsta och det misslyckade i samhället, en stämpel som är djupt rotad hos människor allmänhet och som trots försök att förbättra områdenas rykte är svår att suddas ut. Rosengård byggdes i slutet på 1960-talet och var en del av det stora miljonprogrammet vilket innebar att det under en tioårsperiod skulle byggas en miljon nya bostäder som lösning på den akuta bostadsbristen som då rådde. Dessa områden räknades vid den tiden till det mest moderna. Men redan innan Rosengård stod helt färdigt började kritiska röster höras, vilka förutspådde att området skulle kunna utgöra en grogrund för en rad sociala problem. Den främsta anledningen till kritiken var att arkitekturen betraktades som förtryckande och fientlig för människorna som skulle bo där och att områdets invånare skulle passiviseras av de stora, färglösa betongblocken (Ibid.). Utifrån våra intervjuer och det vi har läst av tidigare forskning kan det utläsas att Rosengårds dåliga rykte idag ofta grundar sig på att det är ett så kallat ”invandrarområde”. De befintliga sociala problemen i området kan delvis härledas till det faktum att många är invandrade till Sverige från andra delar av världen, och de svårigheter som många gånger följer av att komma till och etablera sig i ett nytt land. Den negativa stämpeln från samhällets sida har dock funnits länge och har således inte alltid varit kopplad till att det är ett invandrantätt område.

IDENTITET

Statusskillnader

Socialarbetaren vittnar om att det finns en hierarki, dels mellan olika nationaliteter, dels mellan olika områden i Rosengård, men även inom delområdet Herrgården.

"[...] man tycker att de som bor i Herrgården är de som ska vara eller är lite lägre stående, för de har inte, alltså ska jag lyssna på vad föräldrar och så ofta säger så är det att man sinsemellan gör någon form av graderingar[...]" (Socialarbetare).

En av gymnasieeleverna, Riyadh, som bor i en annan del av Rosengård berättar att det finns stora skillnader mellan de olika delarna av Rosengård. Riyadh säger att *"andra sidan Amiralen är mycket värre än den sidan där jag bor"*. Med "Amiralen" syftar Riyadh på Amiralsgatan, den gata som löper genom hela Rosengård och delar området i två, och med "andra sidan" menar han den sidan där bland annat Herrgården ligger. Riyadhs uttalande visar på att det finns en viss statusskillnad beroende på i vilket område man bor.

Trots att Rosengård är ett stort område med delområden som på olika plan kan skilja sig mycket åt, så buntas de ofta ihop och hela Rosengård tillskrivs vissa bestämda karaktärsdrag. Ett generaliseringsproblem uppstår då säkerligen alla boende i Rosengård inte kan identifiera sig med denna stereotyp. Detta sätt att systematiskt utmåla grupper av människor som avvikande bidrar till en rasifiering eller kulturrasism (Sandström 2004) där en tydlig distinktion görs mellan "Vi" och "Dom". Människor som förvärvar sin kunskap om områden som Herrgården enbart genom media får en bild av människorna i Rosengård, och därmed en bild av "invandraren", som någonting främmande och skrämmande vilket kan utgöra en grund för vardagsrasism. När ungdomarna i Herrgården tilldelas rollen "invandrare" baseras denna bland annat på olika attribut så som utseende, bostadsadress, etnicitet mm. De blir ständigt föremål för människors fördomar och oavsett etnisk bakgrund kategoriseras de som "invandrare", som om det vore en homogen grupp. Nyanserna försvinner och de blir istället en i mängden (Peterson et al. 2003). Enligt Åhlund (1997) är ungdomar utsatta för många influenser som påverkar deras identitetsskapande. Klichéartade bilder gör att ungdomarna lätt tvingas in i fack. Detta gäller särskilt för ungdomar med olika etniska tillhörigheter där kulturen ofta ses som statisk och anger vilken kategori ungdomen bör sälla sig till.

Svensk eller?

I samtalen med ungdomarna om vad som krävs för att man ska räknas som svensk är det ingen som riktigt kan sätta fingret på vad det är. Rashid tycker att man ska ha föräldrar som har sitt ursprung i Sverige, och att ett svenskt medborgarskap inte är tillräckligt för att kunna kalla sig svensk. Hassan däremot anser att ett svenskt medborgarskap är tillräckligt. Det finns en viss ambivalens hos många av ungdomarna och de har svårt att definiera sin egen etnicitet. Habib anser att frågan är irrelevant och menar att vi alla är människor av kött och blod och att det är onödigt att särskilja och kategorisera människor med deras ursprung som grundval. På frågan hur ungdomarna ser på sig själva svarar Hassan att: *"Jag har bott här i hela mitt liv, så jag är svensk medborgare, så som svensk helst."* De flesta av ungdomarna tror dock inte att andra betraktar dem som svenskar och Rashid menar att det är på grund av utseendet.

Att ingen av ungdomarna upplever att de av andra betraktas som svenskar kan vara en orsak till varför de själva heller inte ser sig som svenskar. Ungdomarna är en del av ett samhälle, det svenska samhället, i vilket de inte ses som fullvärdiga medlemmar. Genom denna interaktion återspeglas en bild av ungdomarna som just invandrare, oavsett vad de själva anser. Detta i sin tur kan hos ungdomarna generera ett utanförskap och en känsla av att inte höra till. I Hassans uttalande säger han att han ser sig som svensk, helst, vilket kan tolkas som att han nästan ber om lov om att få vara svensk. Rojas (2001) menar att det finns två typer av främlingskap som är avhängiga var personen i fråga är född och uppvuxen, det vill säga i vilken fas i livet de kommer till Sverige. I Rojas studie fanns det en klar skillnad i känslan av tillhörighet mellan de ungdomar som var födda i Sverige med invandrade föräldrar, och de ungdomar som var födda utomlands och inte hade bott i Sverige så länge. De utlandsfödda ungdomarna hade hunnit skapa sig en stabil grundidentitet innan de lämnat sitt hemland och kunde därmed i större utsträckning acceptera att de är annorlunda i förhållande till det svenska samhällets majoritetsbefolkning. De ungdomar som var födda i Sverige eller hade kommit hit som små upplevde i högre grad en identitetsförvirring. Deras identitet bygger på en socialisation som präglas av det svenska samhället men ju äldre de har blivit desto mer medvetna har de blivit om sin "annorlundahet", något som de har svårare att hantera än de andra ungdomarna. Det som Rojas beskriver överensstämmer till viss del med de svar vi fått från ungdomarna i vår studie. Habib är född i Irak och kom till Sverige som tvååring. Han uppger att han känner sig mest som irakier men tror att han hade känt annorlunda om han hade varit född i Sverige. Ingen av de två ungdomar som är födda utomlands känner sig som svenskar idag medan tre av de fyra svenskfödda ungdomarna i första hand identifierar sig som svenskar.

Förebilder

Habib anser att det är för få vuxna ute bland ungdomarna i Herrgården på kvällar och helger. De övriga är ganska nöjda med antalet vuxna på gatorna men säger att det gärna skulle få finnas fler. Den senaste tiden har det dock blivit bättre och idag finns det olika grupper av nattvandrare, bland annat stadsdelsvärdar och Lugna gatan. Stadsdelsvärdar är enligt polis 2 veterligen någonting exklusivt för just Rosengård. Dessa är vuxna som är anställda av kommunen för att hålla ordning och hjälpa till, som själva är uppvuxna i Rosengård och väl förtrogna med området. Fritidsledaren berättar att Lugna gatan, som bland annat nattvandrare, har en lokal i Rosengård dit ungdomar kan komma och styrketräna eller syssla med musik. De erbjuder även en utbildning för ungdomar som hamnat lite snett. Därefter får ungdomarna följa med ut och jobba i stadsdelen och kan därigenom hjälpa andra ungdomar.

Både polis 2 och fritidsledaren är eniga om att det finns alldeles för få förebilder för ungdomarna i Herrgården.

"[...] de har dåligt med förebilder. De har väldigt få som är äldre än dem själva som det har gått bra för. De har ingen att titta på. Alltså, vi brukar säga det att alla kan inte bli Zlatan, alla vill ju bli Zlatan."

(Polis 2).

Polis 2 tror att en stor bakomliggande orsak till att det finns så få personer för ungdomarna att se upp till är att *"dem som det har gått bra för de har kanske flytt området"*. Detta gör att ungdomarna aldrig ser personer som det faktiskt har gått bra för, som har utbildat sig och som har etablerat sig på arbetsmarknaden. Att ungdomarna i Herrgården kanske har ett extra stort behov av att ha bra förebilder i sin närhet förklarar både polis 2 och socialarbetaren med att många föräldrar har mycket egna problem. Att ha många barn i kombination med egen psykisk ohälsa gör det svårt för många föräldrar att orka med att ta hand om alla sina barn. Trångboddheten tvingar många pojkar att uppehålla sig utomhus och detta menar socialarbetaren kan ligga till grund för att kompisgänget blir en väldigt central punkt för många.

Många olika faktorer inverkar på identitetsskapandet, såväl inre som yttre. Personliga förutsättningar och livserfarenhet samspelar med rådande samhällsliga betingelser, vilka är gällande vid en viss tidpunkt på en viss plats (Ahmadi & Söderholm Carpelan 2003). För

ungdomarna i Herrgården kan omständigheter så som brist på förebilder, undermåliga bostadsförhållanden, samhällets syn etc. ha en stor inverkan på deras sätt att se på sig själva.

Brist på stödjande och tillgängliga föräldrar skulle kunna leda till att ungdomarna finner en större gemenskap och känsla av samhörighet med de i kompisgänget. Då personer som torde ingå i deras primärgrupp (Svedberg 2003) brister och ungdomarna tvingas tillbringa en stor del av sin tid utan familjen, ute i området med vännerna, bildar snarare kompisgänget den grupp där ungdomarna finner störst trygghet och närhet.

ORSAKER TILL OROLIGHETER

Uppgifterna om vad som utlöste vårens händelser går isär. Enligt en artikel i Sydsvenskan är förklaringar från boende i området att polisen inte ingrep vid larm om en misshandel i området, att polisen omhändertog en kamphund samt att polisen dragit vapen mot en skara barn och unga. Enligt artikeln tror polisen däremot inte att enbart deras handlande ligger till grund för det inträffade utan pekar även på flera andra faktorer såsom segregation och trångboddhet (Barkman 2007). Våra intervjupersoner vittnar alla om ett flertal anlagda bränder i miljöhus och containrar samt ägg- och stenkastning mot polis, brandkår och ambulans.

Sysselsättning och lojalitet

De flesta av ungdomarna anser att det är brist på sysselsättning för ungdomar i Herrgården. *"[...] har vi något annat att göra?" Kanske de hade tråkigt och ingenting att göra så de tände eld och ja..."* (Hassan). Samtidigt räknar de alla upp en rad aktiviteter när de får frågan om vad som finns för ungdomar att göra. Idrottsföreningar, teaterskola och fritidsgårdar är några av de verksamheter som nämns. Rashid berättar dock att fritidsgårdarna endast är öppna för de upp till 16 år och att det därmed saknas en motsvarighet för de äldre ungdomarna. Just bristen på aktiviteter är en vanlig förklaring hos de ungdomar vi pratat med. Socialarbetaren är dock av annan uppfattning. Hon säger: *"Sen vet jag också att det cirkulerade rykten om att det är för att ungdomarna inte har någonting att göra och så vidare, men så lättköpt tror jag inte att det är, utan vad det handlar om det kan jag inte svara på."*

Polis 1 talar om de stora folkmassor som är ute på gårdarna under våren och sommaren som en stor bakomliggande orsak till att oroligheter uppstår i Herrgården. Med mycket folk ute till

sent på nätterna är det lätt att någon hittar på *”sattyg och så spinns det på.”* (Polis 1). Hon menar att då något händer tar vissa tillfället i akt att göra lite revolt. Polis 1 upplever även att det är komplicerat att utreda incidenter i Herrgården. Anledningen menar hon är att det är svårt att få folk att tala om vad som hänt och att få är beredda att vittna på grund av den lojalitet som finns eftersom alla känner alla. Även ur detta går det att utläsa hur den starka gemenskapen präglar området vilket försvårar polisens arbete. Man anger helt enkelt inte de som står en nära. *”[...] det är ju inte kul att stå själv mot alla där så därför är det ju ingen som säger något”* (Polis 1). Kamali (1999) redogör för en splittrad lojalitet som finns hos många invandrarungdomar. Dels lojaliteten till de egna, till familjen, dels lojaliteten till samhällets normer och värderingar. Ungdomarna måste hantera de komplicerade situationer som uppstår då dessa världar krockar. I Herrgården är det enligt polisens resonemang således ofta lojaliteten till de egna som är starkast och man underlåter följaktligen att bidra med eventuella uppgifter som skulle kunna underlätta polisens arbete.

Stora och små i samverkan

En annan förklaring till oroligheterna som Hassan ger är att de ungdomar som kastade sten och utförde skadegörelse ville verka tuffa och ville ha uppmärksamhet. Polis 2 instämmer i den förklaringen; *”Där är en jäkla massa ungdomar som vill ha uppmärksamhet, som vill att folk ska se dem, som saknar vuxna i sin omgivning och så vidare. Och när de får chansen att synas och höras och märkas så tar de chansen.”*

Enligt polisen och många av ungdomarna var det yngre barn och ungdomar som var ansvariga för den mesta ägg- och stenkastningen. De som i grunden låg bakom var dock äldre ungdomar. Enligt Hassan uppmanade och hetsade de äldre ungdomarna barnen att agera som de gjorde.

Inom den interaktionistiska teorin ses människan som en produkt av sina relationer och dessa relationer påverkar vårt handlande (Trost & Levin 2004). Det Hassan beskriver att de yngre barnen styrs och påverkas att begå kriminella gärningar är ett exempel på hur människors handlingar till viss del kan bestämmas av hennes relationer. Lalander och Johansson (2002) anser fenomenet gruppsytryck vara överdimensionerat då den enskilde ungdomen i vissa fall framställs som totalt viljelös och osjälvständig och som utan att reflektera låter sig pådyvlas gruppens normer och värderingar. Införlivandet i en grupp bör istället ses som en interaktionsprocess där alla medlemmar, var och en, bidrar med sin del till gruppen och där

gruppen experimenterar fram identiteter, normer etc. Författarna menar att om ungdomarna sedan agerar på liknande sätt som övriga gruppmedlemmar beror detta på att de själva finner en mening med sitt agerande. Utifrån detta resonemang skulle således de yngre barnens handlande inte helt kunna förklaras med att de utsätts för påtryckningar från äldre ungdomar utan istället ses som självvalda handlingar. Barnens uppträdande kan sålunda ses som mer eller mindre aktivt självvalt.

Ungdomarnas relation till polisen

Få av de ungdomar vi intervjuat uttrycker själva en misstro till polisen, dock finns det ett visst missnöje hos en del av dem gällande polisens arbete. Några tycker att det borde finnas fler poliser som patrullerar i Herrgården medan andra tycker att det redan finns för många. Habib tror att många ungdomar ogillar polisen eftersom de ständigt känner sig övervakade. Överlag är det många av ungdomarna som tror att Herrgårdens ungdomar i allmänhet har en negativ inställning till polisen. På frågan varför vissa ungdomar kastar sten och ägg mot polisen svarar Habib att det kan bero på att de hatar polisen; *”För går du runt på Rosengård, på vissa väggar står det ’FTP’, ’Fuck The Police’.* ”

Polis 1 tror att de ägg- och stenkastande barnens inställning till polisen färgats av äldre, kriminella ungdomar som finns i Herrgården. Denna lilla klick av kriminella får beklagligt nog ofta symbolisera alla ungdomar i Herrgården. Självklart vill dessa inte att polisen ska röra sig i området då det stör deras verksamhet menar hon.

”Det är ju väldigt mycket narkotika, både missbruk och försäljning och så däruppe. Och kommer vi dit och förstör för dem och står de där och röker en joint, det tycker de att, det är inget brott. [...] De tror lite grann att det är fredat däruppe.” (Polis 1).

Polis 2 erfar att ungdomarna i Herrgården gör stor åtskillnad mellan de närpoliser som arbetar i området och andra poliser, de vill gärna ha sina egna poliser som de känner till och har en relation till menar han. Samtidigt finns det en stor misstro till polisen säger han. Det har visat sig vara väldigt uppskattat när polisen tar sig tid för barnen och ungdomarna i området och umgås med dem under perioder när det är lugnt. Detta är även något som de ungdomar vi talat med uttryckte en uppskattning för. Socialarbetaren beskriver ungdomarnas relation till polis och andra myndigheter i termer av respekt och rädsla snarare än som förtroende.

Hassan som vi intervjuat skildrar en känsla av ständigt blir ifrågasatt och misstänkliggjord av polisen;

”Alltså, om man är på en fest eller något och det blir bråk, och någon från Rosengård är där. ’Ja det var inte vi, där är han.’ Alltså om det blir bråk och polisen är där så kommer de lätt ta den som är från Rosengård. De kommer tänka att ’ja det är säkert han’.”.

Även i den danska undersökningen *Konflikt på gadeplan* (Centrum för ungdomsforskning 2003) beskrivs invandrarungdomars upplevelser av hur de av polisen stämplas som kriminella endast på grund av sin etnicitet. Ungdomarna i studien redogör för att de ständigt är beredda på att bli stoppade av polisen och hur de urskillningslöst kriminaliseras. I förlängningen leder detta till en genomgripande misstillit till polisen från ungdomarnas sida. För många unga danska invandrare symboliserar polisen en del av det samhälle från vilket ungdomarna är avskärmade. Likheterna är många mellan de danska ungdomarnas och ungdomarna i Herrgårdens upplevelser av polisen och relationen till dessa.

Kan det hända var som helst?

På frågan om de oroligheter som drabbade Herrgården under våren 2007 är förbehållet just Herrgården eller om det skulle kunna hända var som helst är de yrkesverksamma i området oeniga. Fritidsledaren tror absolut att det skulle kunna hända i vilket annat bostadsområde som helst i Malmö. Socialarbetaren instämmer och berättar att det faktiskt har hänt liknande tillbud på andra ställen. *”[...] bara någon vecka senare så brann det ju någon annanstans, vart var det? I Oxie eller Lindängen, vid flertalet tillfällen ju. Men det hade ju inte alls samma tidningsrubriker så att säga.”* (Socialarbetare). Polis 2 anser initialt att liknande incidenter skulle kunna förekomma var som helst i Malmö men kommer sedan fram till att de områden han ger som exempel på många sätt liknar Herrgården. Holma, Krokbäck och Lindängen är de exempel som Polis 2 ger. Delar av dessa områden är liksom delar av Rosengård byggda under 1960- talets miljonprogram (Malmö kommun 2006 b). Skillnaderna mellan Herrgården och dessa områden är främst strukturella och Polis 2 berättar att det inte är lika tätbebyggt i de andra områdena, vilket han ser som positivt då ansamlingen av människor inte blir lika massiv då oroligheter uppstår. Båda poliserna ser just den täta bebyggelsen som ett stort problem i sitt yrkesutövande. Dels på grund av att framkomligheten för dem själva och för andra utryckningsfordon begränsas, dels att så många människor på så liten yta gör att stora

folksamlingar bildas, vilka är svåra att skingra. Polis 2 beskriver situationen i Herrgården som att ” [...] *det är lite som en gryta som puttrar och så ibland så är locket på och ibland så glider locket av, och då kokar det över.*”.

Polis 1 är övertygad om att händelserna har ett starkt samband med just området Herrgården. Likaså hon anger trångboddheten som den främsta orsaken. Även den höga arbetslösheten och övriga sociala problem gör att ett missnöje groor som inte finns på samma sätt i andra delar av staden menar hon.

Lalander & Johansson (2002) menar att det alltid har funnits olika typer av rörelser som på olika sätt försökt förmedla sitt budskap. Under 1990-talet växte det fram grupper med bland annat miljöaktivister, nynazister, djurrättsaktivister och vänsterradikala som alla genom olika typer av aktioner vill få till stånd en förändring i samhället. Det partipolitiska engagemanget hos unga har på senare tid minskat till förmån för denna typ av organisationer som ofta är engagerade i en särskild fråga. Många ungdomar i allmänhet idag har en känsla av att de är marginaliserade och att de inte kan förändra eller påverka sin egen situation genom sedvanliga demokratiska processer. Dessa ungdomar ansluter sig ofta till grupper genom vilka de kan få utlopp för sin ilska och frustration (Ibid.). De händelser som inträffade i Herrgården där ungdomar visade sitt missnöje genom diverse aktioner, skulle i viss mån kunna jämföras med de grupper som Lalander och Johansson beskriver. De ungdomar som utförde de våldsamma handlingarna är dock ingen organiserad aktivistgrupp i samma bemärkelse som de ovan nämnda grupperna. Deras handlande framstår inte som planerade aktioner utan snarare som ingivelser för stunden i den upptrissade stämning som enligt Polis 1 vid tiden rådde. Enligt detta resonemang skulle sålunda liknande situationer kunna uppstå varhelst ett missnöje pyr. Kamali (1999) menar att det faktum att ungdomar med invandrabakgrund är överrepresenterade i brottsstatistiken inte är något nytt fenomen. Bakomliggande orsaker anser han vara boendesegregation, dåliga bostadsförhållanden, arbetslöshet och bristande relationer till det svenska samhället. Paralleller dras mellan invandrarungdomar i dagens Sverige och 1800-talets ungdomar från arbetarklassen som då levde under liknande förhållanden. Kamali anser således att invandrarungdomarna utgör en del av Sveriges nya underklass. Med detta som bakgrund skulle händelserna i Herrgården vara ett underklassfenomen snarare än ett invandrarfenomen, vilket det ofta framställs som både i media och i folkmun.

Förebyggande arbete

Få av ungdomarna har några konkreta förslag på vad som skulle kunna förebygga att oroligheter uppstår i området. Rashid tror dock att en större polisnärvaro skulle bidra till ett lugnare klimat i Herrgården och menar att det borde vara strängare straff för dem som begår brott, vilket också skulle avskräcka potentiella kriminella. Många av ungdomarna påpekar att ett rikare utbud av aktiviteter för de lite äldre ungdomarna, såsom en fritidsgård, skulle behövas.

Flera intervjupersoner, både ungdomar och yrkesverksamma, återkommer i samtalen till det föräldraansvar som de i många familjer anser brister. Socialarbetaren frågar sig var de föräldrar är vars minderåriga barn är ute och springer sent om nätterna. Hon menar att allt till syvende och sist handlar om att föräldrarna måste ansvara för sina barn och deras handlingar. Hassan instämmer och föreslår att föräldrarna ska ha hårdare regler för sina barn och ha mer insyn i vad barnen gör när de är ute. Polis 2 ser tydliga mönster i vissa familjer med exempelvis många bröder. Om den äldste hamnar i klammeri med rättvisan så kan man vara ganska säker på att även de yngre bröderna kommer att hamna ”snett” i framtiden, menar han. Socialarbetaren tycker sig även se ett stort behov av att informera de boende i Herrgården om hur räddningstjänsten arbetar och vad deras uppgifter är.

Vadå brandkår? Det finns ingenting som heter brandkår i Afghanistan. Brinner det så springer ju alla grannar och alla som kan dit och hjälper till va. Och ja, då gör man det här också. Och då är det bort med dig brandman för vi vet. [...] Att försöka förklara att 'ni måste lita på myndigheterna här.' [...] Mycket diskussion, förebyggande, ut och visa. (Socialarbetare).

Något som Polis 1 nämner när vi talar om det förebyggande arbetet är boendestandarden. Den är i Herrgården så undermålig att ungdomarna inte bryr sig om att värna om närmiljön. Hon tror att en upprustning av bostäderna skulle kunna ha en positiv effekt, både på ungdomarnas självkänsla och vad gäller minskad skadegörelse.

”Och sen så tror jag också att eftersom området är så nergånget så tar man inte hand om det bättre, det är lättare att förstöra något som redan är nergånget och förstört än något som är i ordning och fint. Så

jag hoppas det blir bättre nu, MKB håller ju på att renovera nu så man hoppas ju att man blir bättre. Det är en svår situation, det är inte lätt att bo på det sättet heller.” (Polis 1).

Tove Lifvendahl (2003) ger i sin bok *”Vem kastar första stenen”* exempel på konkreta förebyggande åtgärder för den integrationsproblematik och de missförhållanden som råder i Rosengård. Lifvendahl framhäver, liksom Polis 1 i vår undersökning, bland annat MKB, Malmö Kommunala Bostäder, som en viktig aktör. Genom att ha skapat arbetstillfällen åt sina hyresgäster i området genereras en större stabilitet, trivseln ökar och färre flyttar därifrån, samt att vandaliseringen minskar.

Ove Sernhede (2003) berör den demonisering som sker av förortens unga. Sernhede menar att situationen för många unga är svår och att en del av dessa helt har gett upp hoppet om en bättre framtid. Andra har valt kriminalitet som en väg för att uppnå respekt och upprättelse. Det finns en uppenbar brist på överensstämmelse mellan verkligheten och det tidningarna skriver om förortens unga. Den bild som media skildrar har ätit sig in i människors medvetande skriver Sernhede och menar att det i det förebyggande arbetet är viktigt att försöka se realistiskt på situationen utan att varken förringa eller uppförstora problemen. Att arbeta förebyggande i dessa områden innebär enligt Sernhede att ta av sig de glasögon av förförståelse man bär med sig och istället möta ungdomarna i den situation de faktiskt befinner sig. Det vill säga att våga se det man ser och inte det man förväntar sig. När vi i våra intervjuer frågade vad som skulle kunna göras för att förhindra att oroligheter uppstår i Herrgården i framtiden svarar Riyadh; *”Mer möjligheter. Man ska ge dem mer möjligheter istället så att de inte väljer den vägen att de förstör.”* . Just att skapa fler möjligheter är något som Sernhede framhåller som essentiellt. Det vill säga att ta vara på den kreativitet och dynamik som många gånger återfinns i grupper av unga människor.

Avslutande diskussion

SAMMANFATTADE SLUTSATSER

Syftet med denna uppsats var att undersöka hur ungdomar boende i Herrgården i Rosengård samt poliser, socialarbetare och fritidsledare verksamma i området ser på hur det är att vara ung i Herrgården, och vad de tror kan ligga till grund för att oroligheter såsom de våren 2007 kan blossa upp.

Vår första frågeställning var vad ungdomarna i Herrgårdens egen upplevelse är av hur det är leva i ett område som ideligen är föremål för negativ publicitet och människors fördomar. Erfarenheterna av hur det är att vara ung i Herrgården skiljer sig i många avseenden åt mellan de ungdomar och de yrkesverksamma i området som vi talat med. Ungdomarna ger en tvetydig skildring av sin situation. Å ena sidan berättar de om ett område som sjuder av värme och gemenskap, som många trivs och ser sin framtid i. Å andra sidan vittnar de om alla de fördomar som finns om Herrgården som de ständigt tvingas stå upp mot. Alla ungdomar vi pratat med är dock eniga om att media är den största orsaken till allmänhetens negativa bild.

Vår andra frågeställning var hur polis, socialarbetare och fritidsledare som arbetar i området, ser på hur det är att vara ung i Herrgården. De yrkesverksammas bild är mer entydig och även mer krass än ungdomarnas. Deras bild av hur det är att vara ung i Herrgården är att det är svårt och att ungdomarna lever i en tuff verklighet präglad av trångboddhet, narkotika, arbetslöshet och en rad andra sociala problem. De kan dock skönja den gemenskap som ungdomarna berättar om, vilken de upplever både stärker och hämmar ungdomarnas utveckling. Stärker på så vis att den skänker en väldig trygghet och hämmar då den kan göra det svårt för ungdomarna att bryta sig loss och söka sig utanför Herrgården.

Vår tredje frågeställning var vilka förklaringar som de intervjuade tror kan ligga bakom de oroligheter som drabbat området och hur ungdomarna påverkas av oroligheterna. Ungdomarnas främsta förklaring till de oroligheter som ägde rum våren 2007 är att det råder brist på sysselsättning för ungdomar i Herrgården, främst för de lite äldre. Vissa menar även att de som stod bakom dåden var äldre ungdomar vilka hetsade yngre barn till att kasta ägg och sten mot polisen. Dessa barn och ungdomar ville enligt de ungdomar vi talat med på detta sätt få uppmärksamhet. Polisen, socialarbetaren och fritidsledaren resonerar mer kring de

djupare liggande orsakerna i form av segregation, stigmatisering, frustration och missnöje över sin sociala situation. Oroligheterna spär ytterligare på Herrgårdens och de boendes redan dåliga rykte. Detta i sin tur påverkar ungdomarnas självbild då det får som följd att de av övriga samhället stigmatiseras. Gemenskapen i området förstärks och misstron mot resten av samhället ökar.

EGNA REFLEKTIONER

Ungdomarna i Herrgården är vana vid att mötas av fördomar och misstro, vilket vi i vårt möte med dem tyckte oss märka av. Att ungdomarnas berättelser och de yrkesverksammas skildring av ungdomarnas situation skiljer sig så mycket åt är något som vi reagerade på och som är intressant att fundera över vad det kan bero på. Många av ungdomarna verkade måna om att ge en så positiv bild av Herrgården som möjligt och var mindre benägna att berätta om det som var negativt. Detta kan dels böttna i att de problem som ofta omskrivs i media och som vi som utomstående kanske upplever finns, inte är lika framträdande eller allvarliga för dem som bor i området. Att Herrgården är ett område med stor social problematik går inte att bortse ifrån men möjligt är att ungdomarna är uppriktigt nöjda med sin situation. Vad som är ett problem ligger enligt den interaktionistiska teorin i betraktarens öga. I det här fallet är det sannolikt att det är ett större problem för dem som betraktar det på håll än för dem som lever med det varje dag. Dels kan viljan att fokusera på det positiva grunda sig på att ungdomarna är trötta på all negativ uppmärksamhet och tar tillfället i akt att förmedla de bra saker som finns att berätta om Herrgården. Ungdomarna försvarar det som är deras, vilket måste ses som naturligt då det är deras verklighet. Att leva i ett område som allmänt sett är dåligt och som man för sig själv erkänner är dåligt, men som man känner sig fast i då man känner sig oönskad i övriga samhället, blir förmodligen ohållbart i längden. Få människor skulle orka stanna kvar i en sådan situation. Som en försvarsmekanism tvingar man sig kanske att tänka positivt och bortse från alla de brister som faktiskt finns. Vi upplever att det finns en kluvenhet i ungdomarnas inställning till Herrgården. Å ena sidan älskar de området, å andra sidan uttrycker de ett stort missnöje. I många avseenden står området för mycket av det de själva är och är stolta över att vara, samtidigt som de försöker tvätta bort sin ”Herrgårdsstämpel” och skapa en identitet frikopplad från detta negativt ansedda område.

En av slutsatserna i Abby Petersons (2003) studie av invandrarungdomar var att dessa överbryggade rådande etniska diskurser för att i stället skapa en ny kollektiv identitet och

gemenskap baserad på deras vardagslivserfarenheter. Samma tendenser kunde vi skönja i våra intervjuer i Herrgården. Samtliga gav uttryck för den starka samhörighet som hör Herrgården till. Herrgården är ett i allra högsta grad multikulturellt område. Att gemenskapen trots detta visar sig så starkt torde tyda på att även Herrgårdens befolkning överbryggat olika etniska tillhörigheter och gemensamt skapar ett ”vi”, med bostadsområdet som gemensam nämnare. Ytterligare en faktor som påverkar ungdomarnas identitetsskapande som kollektiv, förutom gemenskapskänslan, är den regelbundna svartmålning av Herrgårdens ungdomar som media står bakom. Ungdomarna uttrycker förvisso att det sämsta med att bo i Herrgården är all negativ publicitet som de utsätts för. Samtidigt har vi förstått att uppmärksamheten även erbjuder en känsla av att vara någon, trots att denna någon har en negativ karaktär. I ungdomarnas identitet som ”Herrgårdsungdomar” finns en stor trygghet då de i och med den vet vilka de ”är” och vad som förväntas av dem. Om de skulle lyftas ur sitt område och placeras någon annanstans skulle förmodligen en stor del av deras identitet gå förlorad och de skulle tvingas omvärdera sig själva. Vi upplever att ungdomarnas identitet i hög grad är knuten till just bostadsområdet och om de skulle flytta därifrån, vilka är de då?

Herrgården är på många sätt ett speciellt område som skiljer sig mycket åt från andra bostadsområden i Malmö. Barnen och ungdomarna som lever där är en produkt av sitt område och har samtidigt en stor del i upprätthållandet av områdets karaktär då de utgör en majoritet av områdets befolkning. Många av dem kommer troligtvis att stanna kvar i området även som vuxna och blir på så vis en del i bevarandet av dess struktur. Samtidigt tillhör de en ny generation med andra möjligheter och med en annan medvetenhet än den förra, något som också innebär en potential att förändra förutsättningarna för kommande unga. Men för detta krävs det bra förebilder och en framtidstro. Av polisernas beskrivning av ungdomarnas situation i Herrgården framgår det tydligt att bristen på förebilder är något som de finner oroande och de ser det som en förklaring till en del av den problematik som finns i området. Detta är något som vi själva under arbetets gång diskuterat innebörden av. Få vuxna förebilder i kombination med att många ungdomar tvingas uppehålla sig mycket utomhus på grund av platsbrist hemma, gör att den grupp som i regel utgör primärgruppen, det vill säga den närmsta familjen, försvagas till förmån för sekundärgruppen. I förlängningen verkar det som att sekundärgruppen, kamratgruppen, blir mer av en primärgrupp där man lär av och uppfostrar varandra. Vad detta gör med ungdomarna och vad det skulle ha för betydelse för deras framtid är svårt att sja om. Klart är dock att ungdomarna känner en väldig samhörighet med varandra, vilket är en stor orsak till varför de så gärna vill bo kvar i Herrgården.

Huruvida förklaringarna till oroligheterna våren 2007 kan hänföras till att det är invandrarungdomar som bor i området eller till att det är missnöjda ungdomar i allmänhet, vilket berördes i empiriavsnittet, är enligt oss väsentligt i vissa avseenden. Detta då en del bakomliggande faktorer kan hänvisas till det faktum att ungdomarna är invandrade, eller har föräldrar som är invandrade, och därmed har sämre förutsättningar än svenska ungdomar. Det essentiella är dock att det handlar om ungdomar som uttrycker någon form av missnöje. Vi tycker oss märka att den allmänna debatten gällande uppkomsten av liknande fenomen saknar djup och ofta stannar vid konstaterandet att det är i invandrantäta områden som sådana här händelser uppstår. Vi anser att det är fegt att nöja sig med fastställandet att det är invandrarungdomar som står bakom bränder, sten- och äggkastning och dylikt, utan att fråga sig varför det är just de som gör det. Vi instämmer sålunda med Kamali (1999) som menar att oroligheter såsom de i Herrgården bör förklaras som ett underklassfenomen snarare än ett invandrarfenomen. Oavsett orsaker till dylika oroligheter är händelserna i Herrgården att betrakta som allvarliga och man bör sträva efter att finna en långsiktig lösning.

Referenslista

- Ahmadi, Nader & Söderholm Carpelan, Kerstin (2003) "Inledning". I: Ahmadi, Nader (red.) *Ungdom, kulturmöten, identitet*. Stockholm: Liber AB.
- Barkman, Tobias (2007-04-19) "Flera olika teorier om vad som utlöste oroligheterna". (Elektronisk), Sydsvenskans hemsida <http://sydsvenskan.se/malmo/article232783.ece> (2007-12-13).
- Bergmark, Anders & Oscarsson, Lars (2000) "Sociala problem". I: Anna Meeuwisse, Sune Sunesson & Hans Swärd: *Socialt arbete. En grundbok*. Falköping: Natur & Kultur.
- Carlsson, Bertil (1990) *Grundläggande forskningsmetodik för medicin och beteendevetenskap*. Stockholm: Liber Utbildning AB.
- Carlsson, Bertil (1991) *Kvalitativa forskningsmetoder för medicin och beteendevetenskap*. Solna: Almqvist & Wiksell förlag AB.
- Center for Ungdomsforskning (2003) *Konflikt på Gadeplan – når etnisk minoritetsungdom og politi mødes*. Roskilde Universitetscenter.
- Giddens, Anthony (2003) *Sociologi*. Lund: Studentlitteratur.
- Grönmo, Sigmund (2006) *Metoder i samhällsvetenskap*. Malmö: Liber AB.
- Kamali, Masoud (1999) *Varken familjen eller samhället. En studie av invandrarungdomars attityder till det svenska samhället*. Stockholm: Carlsson Bokförlag.
- Kvale, Steinar (1997) *Den kvalitativa forskningsintervjun*. Lund: Studentlitteratur.
- Lalander, Philip & Johansson, Thomas (2002) *Ungdomsgrupper i teori och praktik*. Lund: Studentlitteratur.
- Lifvendahl, Tove (2003) *Vem kastar första stenen? Om stenkastning och utlännningar på Rosengård*. Stockholm: Timbro Förlag.
- Malmö Kommun (2006 a) *Områdesfakta för Malmö 2006*. (Elektronisk) <http://www.malmo.se/stadsdelar/rosengard/faktaomrosengard.4.33aee30d103b8f15916800046362.html> (2007-11-01).
- Malmö Kommun (2006 b) *Områdesfakta för Malmö 2006*. (Elektronisk) <http://www.malmo.se/stadsdelar/fosie.4.33aee30d103b8f15916800035085.html> <http://www.malmo.se/stadsdelar/hyllie/faktaomhyllie.4.33aee30d103b8f15916800040917.html> (2007-12-13).

- Payne, Malcolm (2004) *Modern teoribildning i socialt arbete*. Stockholm: Natur & Kultur.
- Peterson, Abby & Svensson, Lennart G & Addo, Tobias (2003) *Ungdomar i vardagens väv*. Lund: Studentlitteratur.
- Ristilampi, Per- Markku (1994) *Rosengård och den svarta poesin*. Stockholm/Stehag: Brutus Östlings Bokförlag Symposion.
- Rojas, Mauricio (2001) *Sveriges oälskade barn. Att vara svensk men ändå inte*. Stockholm: Bromberg.
- Runesson, Ingrid (2005) *Liv, arbete och förändring. De första åren med kronisk ledgångsreumatism*. Malmö: Harepress - Centrum för handikapp- och rehabiliteringsforskning.
- Sandström, Lasse (2004) *Rosengård i medieskugga. Om medier som medel och hinder för integration*. Stockholm: Stiftelsen Institutet för Mediestudier i samarbete med Sellin & Partner Bok och Idé AB.
- Sernhede, Ove (2003) "Demoniseringen av förortens unga och behovet av en ny socialpedagogik". I: Ahmadi, Nader (red.) *Ungdom, kulturmöten, identitet*. Stockholm: Liber AB.
- Socialstyrelsen (2006) *Social rapport 2006*. Stockholm: Socialstyrelsen.
- Starrin, Bengt & Jönsson Leif R (2000) "Socialtjänsten och klienterna". I: Anna Meeuwisse, Sune Sunesson & Hans Swärd: *Socialt arbete. En grundbok*. Falköping: Natur & Kultur.
- Svedberg, Lars (2003) *Gruppsykologi. Om grupper, organisationer och ledarskap*. Lund: Studentlitteratur.
- Söderberg, Hjalmar (2007) *Doktor Glas*. Stockholm: Bonnier.
- Trost, Jan & Levin, Irene (2004) *Att förstå vardagen med ett symbolisk interaktionistiskt perspektiv*. Lund: Studentlitteratur.
- Widerberg, Karin (2002) *Kvalitativ forskning i praktiken*. Lund: Studentlitteratur.
- Ålund, Aleksandra (1997) *Multikultiungdom. Kön, etnicitet, identitet*. Lund: Studentlitteratur.

Intervjuguide- polis och kurator

SYNEN PÅ HERRGÅRDEN

- Beskriv din bild av området Herrgården i Rosengård.
- Vad anser du vara den allmänna bilden av Herrgården i Rosengård som område?
- Hur väl anser du att den stämmer överens med dina erfarenheter och egna upplevelser?
- Hur formas den allmänna bilden av Rosengård, vad påverkar?

UNGDOMARNAS SITUATION

- Vad är din upplevelse av hur det är att vara ung i Herrgården i dag?
- Vilka resurser finns för ungdomarna?
- Önskar du att resurserna sett annorlunda ut och i så fall hur?
- Vissa uttrycker rädsla för att åka till Rosengård, hur tänker du kring detta?

OROLIGHETERNA 2007

- Beskriv de oroligheter i Herrgården som media rapporterade om våren 2007.
- Varför tror du att det blev som det blev?
- Tror du att liknande situationer skulle kunna uppstå i vilket annat bostadsområde som helst i Malmö?
- Vad gjordes bra i hanteringen av oroligheterna och vad hade kunnat göras bättre?
- Vad tycker du om ungdomarnas respektive polisens agerande?
- Hur tror du att liknande situationer skulle kunna förhindras?

RELATIONEN MELLAN UNGDOMAR OCH MYNDIGHETER

- Finns det något myndigheterna kan göra för att förbättra samarbetet med ungdomarna förebyggande arbete, särskilda metoder?
- Finns det något ungdomarna i Herrgården skulle kunna göra för att förbättra samarbetet med olika myndigheter?
- Hur upplever du att ungdomars förtroende för polisen/socialarbetare ser ut?

Intervjuguide - ungdom

SYNEN PÅ HERRGÅRDEN

- Kan du berätta om området Herrgården i Rosengård?
- Hur tror du att folk som inte bor i Herrgården ser på området? (inom och utanför Rosengård?)
- Hur väl tycker du att den stämmer överens med din egen bild?
- Du sa att människor ser på Herrgården _____ vad tror du det kan beror på?
- Vissa är rädda för att komma till Herrgården, varför tror du att det är så?
- Varför tror du att kriminaliteten är högre i Rosengård än i andra stadsdelar?
- Varför tror du att det är fler som är rädda för att bli utsatta för brott i Rosengård än i andra stadsdelar i Malmö?

UNGDOMARNAS SITUATION

- Vad finns det för ungdomar i Herrgården att göra på fritiden?
- Tycker du att det finns tillräckligt många vuxna som finns där för ungdomarna?
- Önskar du att något hade sett annorlunda ut, i så fall vad?
- Hur tycker du att det är att bo i Herrgården? Boende, skola, kompisar, fritid?
- Hur ser gemenskapen ut i Herrgården?
- Om du fick välja helt fritt, var skulle du då vilja bo?
- Var bor de du umgås med? Även folk utanför Herrgården? (Utanför Rosengård)
- Var är du född? Dina föräldrar? Känner du dig mest som svensk eller _____? Varför?
- Hur upplever du att andra ser på dig?
- Vad tänker du om orden invandrare och utlänning?

OROLIGHETERNA 2007

- I våras skrevs det mycket i tidningarna om att det brann på flera ställen här på Herrgården. Vill du berätta vad det var som hände?
- Hur upplevde du det som hände?
- Varför tror du att det blev som det blev?
- Hur löstes problemen?
- Vad tycker du om det ungdomarna och polisen gjorde?
- Skulle någon ha gjort annorlunda, i så fall vad?
- Vad skulle man kunna göra för att sådana här saker inte ska hända igen?

RELATIONEN MELLAN UNGDOMAR OCH POLISEN

- Vad tycker du om polisens arbete? Litar du på polisen?
- Vad tror du att ungdomar i allmänhet i Herrgården tycker om polisen?
- Är polisens arbete bra eller finns det något mer de skulle kunna göra?
- Vad upplever du att polisen gör för att samarbeta bättre med ungdomar?
- Finns det något ungdomarna i Herrgården skulle kunna göra för att samarbeta bättre med polisen?

Hej

Vi heter Emma Grönwall och Annie Persson och läser just nu vår sjätte termin på Socialhögskolan i Lund. Denna termin har vi valt att läsa en kurs som är inriktad på barn och unga i socialt arbete och vi skall nu skriva vår C-uppsats/vårt examensarbete inom detta ämne. I vår uppsats har vi valt att fördjupa oss i ungdomars situation i Herrgården i Malmö. Syftet med uppsatsen är att undersöka hur ungdomar boende i Herrgården samt poliser, socialarbetare och fritidsledare som arbetar i området ser på ungdomarnas situation och vad som ligger till grund för att oroligheter såsom den våren 2007 kan blossa upp.

Som intervjuperson är Du helt anonym och vi kommer i uppsatsen att avidentifiera alla uppgifter. Eventuella bandupptagningar från intervjuerna kommer att raderas efter att uppsatsen har blivit godkänd. Det insamlade intervjumaterialet kommer inte heller att användas till någonting annat än till denna uppsats.

Som intervjuperson har Du när som helst rätt att lägga till, ändra eller dra tillbaka dina uppgifter som du lämnar till oss. Skulle så vara fallet, eller om Du har några frågor så är Du välkommen att kontakta oss eller vår handledare via telefon eller e-post.

Tack för din medverkan!

Med Vänliga Hälsningar

Emma och Annie

Emma Grönwall

Tfn: XXXX-XXXXXX

E-post: emma.gronwall.XXX@student.lu.se

Annie Persson

Tfn: XXXX-XXXXXX

E-post: annie.persson.XXX@student.lu.se

Handledare: Maria Bangura Arvidsson

Tfn: 046-XXX XX XX

E-mail: XXXXX.XXXXXXXXXX@soch.lu.se

Bilaga 2

För dig som är under 15 år krävs det att du har vårdnadshavares godkännande för att medverka i intervjun.

Mitt barn får medverka i en intervju kring tidigare beskrivna ämne

Vårdnadshavares underskrift:

.....